

faire une courte échelle; 4. който възлазя или върви на горѣ, montant, adj. ascend-
tant m.

Възлазие, sn. la rampe; || (на чинъ), la promotion; || (къмъ), l'ascension f.
— либенъ и въренъ, adj. aimé et fidé.
— ложене, sn. l'imposition f.
— моженъ, adj. possible, faisable, praticable, réalisable.
— можно е, v. imp. il se peut.
— можно то, sn. le possible.
— можностъ, sf. le peut-être, la possibilité.
— мъздачъ, -ка, s. retributeur, remunératice.
— мъздене, sn. la compensation, gratification f, le talion; || (за трудове), les vacations f.
— мъздявамъ, va. recompencer, compenser, gratifier; 1. indemniser, dédommager, rémunérer, racheter, rétribuer, couronner; 2. fig. payer; 3. (себе-си), vr. prendre sa revanche; 4. -са, (за ибъкъ щета), vr. se sauver.

— мъздяване, sn. le dédommagement, indemnité f, recompence, retribution f; 1. la rémunération, représaille f, le prêté-rendu, le prix; 2. fig. le salaire; 3. който быва за —, Jur. rémunératoire. [sion f.]

— несене (Господне), sn. Théol. l'Ascensionne даръ, élévation de l'hostie f.

Въспалене, sn. le feu; || Méd. l'inflammation f, la flegmasie et phlegmasie; || цѣръ за —, antiphlogistique, adj.
— паленъ гной, sm. Chir. le noli me tangere.
— палителенъ, adj. flegmoneux; || Méd. inflammatoire.

— отокъ, sm. Méd. le flegmon et phlegmon.
— пирамъ, va. supprimer, défendre, interdir, intercepter, retenir; 1. prohiber, empêcher, enchaîner, censurer; 2. (книги), mettre à l'index m; 3. (публико стока, монета), decrier; 4. fig. suspendre; 5. Jur. inhiber; 6. -са, vr. enrayer.

— пиране, sn. la suppression, défense, prohibition, interdiction f; 1. l'interception f, cohibition, suspension f; 2. и въспрѣнто, Jur. l'inhibition f; 3. Méd. l'échappement m; 4. (военни дѣйствия), suspension d'armes; 5. (на монета), le decri; 6. поставямъ —, va. la saisie; 7. кое то може са въспрѣ, supprimable, adj.

— пирателенъ гласъ, sm. le veto.
— пирка, sf. Typ. lettre grise f.
— пріемамъ, va. daigner.
— прѣна стока, sf. la contrebande.
— прѣтамъ и Въспри —, va. troussez; || -са, vr. se trousser.
— прѣтувамъ и Зап- (дрѣха), va. retrousser; || -си (дрѣхата), vn. se retrousser.
— прѣнуване и За —, sn. le retroussement; || (на ботушы), le revers.

Въспрѣгнато крайще (на шѣпка), sn. le retroussiss. [franches f.]

— прѣтиати рѣцѣ, sf. pl. les coudées

Възсинъ и -синъ, adj. bleuâtre.

— сладъкъ, adj. Méd. adoucissant.

Въсходенъ, adj. Astr. ascensionnel.

— ходъ, sm. l'ascendant m.

— хождане, sm. Astr. l'ascension f.

— черень, adj. basané. [vous].

Вый, въстъ, pron. pers. vous; || въмъ (pour à

Выкамъ, un. appeler, crier, s'écrier; 1. vociférer, tempérer, se lamenter sur; 2. (радостно), acclamer; 3. (противъ ибъкого), crier tollé sur; 4. (за краюла), sonner l'alarme; 5. (на сѫдба), Jur. se pourvoir de; 6. (норе), fig. erier au meurtre; 7. (блата), se recrier; 8. (блата или подсвирнувамъ), hucher; 9. (пилици), réclamer; 10. (съ търбило ибъкъ ладія), Mar. héler; 11. (къмъ), fig. invoquer; 12. (протисо), fig. aboyer; 13. fig. clabander; 14. fam. brailler, piailler; 15. pop. gueuler; 16. -са, vr. s'appeler, se nommer; 17. выкамеса (единъ другъ), s'entr' appeler.

Выкане, sn. l'appelation f, appel m, invocation f; 1. les vociférations f, somonce f, le cancan et quanquan; 2. (на дуели), l'appel m; 3. (за оржие), l'alerte f; 4. (по име), appel nominal m.

Выкачъ, -ка, s. piailler, euse.

Выкване, sn. le défi.

Выклю -ла, s. clabandeur, brailleur, euse.

Выкъ, sm. le cri. l'accent m, la rumeur, le son; 1. la piaillerie, vacarme m, lamentation f, tocsin m, bruit m; 2. le charivari, carillon m, clamour f; 3. fig. le sabbat, le clabandage; 4. (отъ гладачи), fam. le brouaha; 5. (за пизашо), la clabanderie; 6. (на соколка ловъ), Vén. le réclame.

— и крѣсакъ, sm. pop. le boucan.

Выме (у животны), sn. la mamelle, le pis; || (правишко или свинско), la tétine. [tiale f.]

Высока военна сѫдба, sf. Milit. loi martiale; Высока вода (приливъ), sf. la marée; || Mar. la maline, reverdie f.

— гора, sf. la futaie; || (съ высоки стажи-бели), de 'haute futaie.

— соба, sf. le 'haut-fourneau.

Высокото, sn. le noble. [Rhét. le pathos. и възбудителното (въ изговоряне), sn.]

Высоко, adj. 'haut.

— мѣренъ, adj. glorieux; -ро, -usement; || superbe, suffisant, prétentieux, arrogant s, outréguant et euidé, insolant; || fam. rogue

— човѣкъ, sm. un important.

— мѣrie, sn. la gloire, arrogance f, altimétrie et hypsométrie f.

— мѣрность, sf. la prétention.

— паренъ, adj. ambitieux; -ро, -usement; || monter sur des échasses f.